

Temat: Matka Józefa Hałacińska Założycielka Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek – życie i działalność.

Cel ogólny:

Poznajemy życie i działalność M. Józefy Hałacińskiej i wychowujemy do postawy pójścia za głosem serca (powołania).

Cele operacyjne:

Uczeń rozumie, zapamiętuje i akceptuje myśl, że pójście za Jezusem wymaga odważnych decyzji.

Aktywizacja 1:

Cel: uczeń rozumie znaczenia słów: matka, matka zgromadzenia zakonnego i założycielka.

Pytanie: Kto to jest matka, kto to jest założycielka?

Metoda: Pokaz. (Słownik Języka Polskiego)

MATKA

1. kobieta, która urodziła dziecko i zwykle je wychowuje
2. samica zwierząt mająca potomstwo
3. przedmiot główny, nadrzędny lub wzorcowy w stosunku do innych tego typu przedmiotów
4. źródło czegoś
5. roślina przeznaczona na rozsadę
6. zakonnica pełniąca wyższe funkcje w zakonie
7. w grach zespołowych: najważniejszy gracz lub kierownik drużyny
8. u niektórych owadów: samica zdolna do rozrodu
9. poufale o własnej żonie, matce dzieci albo o starszej kobiecie

zdrobniale o matce: mateczka, mateńka, matuchna, matula, matusia, matuś, matczysko

ZAŁOŻYCIELKA

1. kobieta, która dała początek czemuś
2. stworzyła coś
3. fundatorka
4. inicjatorka

Aktywizacja 2:

Cel: Uczeń poznaje dzieciństwo Matki Józefy. Rozumie jak ważny jest klimat religijny domu rodzinnego.

Pytanie: W jakiej atmosferze religijnej wzrastała Matka Józefa?

Metoda: Tekst luk.

Uzupełnij tekst brakującymi wyrazami; autentycznym świadectwem, Jan Hałat i Teresa, Komunię Świętą, Ochrzczona, formacja duchowa, Bulowice- Morgi, swojej matki, poświęconego Bogu, na krzyżu umierał;

Joanna Ewa Hałacińska (Matka Józefa) urodziła się 5 maja 1867 r. we wsiW ówczesnym powiecie oświęcimskim. Rodzicami jej byli ze Stuglików. Była drugim z sześciorga ich dzieci. została w kościele parafialnym w Bulowicach. W rodzinnej wsi ukończyła czteroklasową szkołę ludową oraz szkołę niedzielną. Jejkształtowała się w religijnej atmosferze domu rodzinnego, od samego początku naznaczonej elementami pasyjnymi. Od uczyła się szczególnego nabożeństwa do Męki Pana Jezusa i Matki Bożej Bolesnej. W jej rodzinie czczono wizerunek Ukrzyżowanego, a pamiątkę Jego śmierci przeżywano w każdy piątek. W tym duchu przyjmowano życiowe doświadczenia, a zwłaszcza śmierć dzieci.

W wieku 12 lat przystąpiła do sakramentu pokuty i po raz pierwszy przyjęła W 1880 r. po krótkiej chorobie zmarł ojciec Joanny. Ostatnie słowa ojca: „Ja na łóżku umierać nie mogę, bo Pan Jezus na”, zapadły głęboko w duszy młodej Joanny. Życzenie ojca, by mógł umierać na podłodze jak pokutnik, było dla niej wiary. Po śmierci ojca obowiązek pomagania matce w gospodarstwie spoczął na Joannie. Kiedy osiągnęła pełnoletność, zaczęła się poważnie zastanawiać nad swoją przyszłością. Czuła wezwanie do życia, ukrzyżowanemu z miłości do ludzi.

Decyzję wstąpienia do zakonu podjęła w 20. roku życia – 14 maja 1887 r. 15 września 1888 r. – Joanna otrzymała wewnętrzny nakaz założenia zgromadzenia, które czciłoby Mękę Pańską i wynagradzało Bogu za grzechy świata przez modlitwę, umartwienie i działalność apostołską.

Aktywizacja 3:

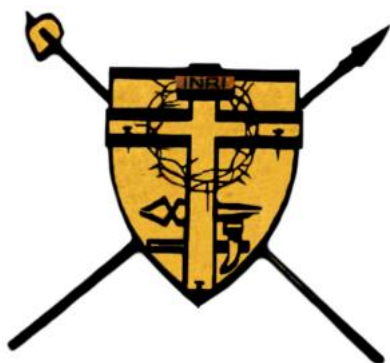
Cel: Uczeń poznaje hasło Zgromadzenie Sióstr Pasjonistek, zapoznaje się z herbem Zgromadzenia.

Pytanie: Jakie słowa Pisma świętego streszczają duchowość Zgromadzenia założonego przez Matkę Józefę Hałacińską? Jakie elementy Męki Pańskiej znalazły się w Herbie Zgromadzenia?

Metoda: Praca z Pismem świętym. Praca ze zdjęciem przedstawiającym herb zgromadzenia.

Uczniowie szukają perykopy biblijnej 2 Kor 5,14 („Miłość Ukrzyżowanego przynagla nas”)

Uczniowie na podstawie zdjęcia z Herbem Zgromadzenia wymieniają pasyjne elementy Męki Pańskiej

Cierniowa korona, gwoździe, włócznia, gąbka na trzinie.

Aktywizacja 4:

Cel: Uczeń poznaje treść duchowości pasyjnej Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek.

Pytanie: Jakie formy przybiera duchowość pasyjna Zgromadzenia?

Metoda: Praca z tekstem.

W poniższym tekście podkreśl, w jaki sposób we współczesnym świecie jest realizowana duchowość Zgromadzenia:

We wspomnieniach o naszej Założycielce Matce Józefie Hałacińskiej, żyjącej na przełomie XIX i XX w. możemy przeczytać takie jej wyznanie: „Pan Jezus stanowczo domagał się ode mnie, żebym założyła Zgromadzenie Męki Pańskiej. Mówił, że to Zgromadzenie jest Mu potrzebne na ostatnie czasy; jego członkinie będą wynagradzać Bogu za grzechy świata i własne całym swoim życiem: modlitwą, pracą, a szczególnie cierpieniem w połączeniu z rozważaniem Męki Pana Jezusa Chrystusa”. Zatem na

polskiej ziemi, po wielu latach wewnętrznych rozterek Matki Józefy doszło do realizacji Bożego wezwania i powołania do życia pasyjnego zgromadzenia opartego na regule franciszkańskiej. Istotę ... duchowości pasyjnej streszczają Konstytucje i Statuty Zgromadzenia. Możemy w nich przeczytać, że życie i działalność Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek jest natchniona przez charyzmat Założycielki, którym była jej miłość do Ukrzyżowanego Chrystusa, przejawiająca się w kulcie Męki Pańskiej. Kult ten koncentruje się na kontemplacji Tajemnicy Odkupienia: męki, śmierci i uwielbienia Chrystusa. Istota duchowości Zgromadzenia Męki Pańskiej polega na współpracy z Chrystusem w Jego zbawczej misji, na szczególnym przeżywaniu Tajemnicy Odkupienia i naśladowaniu Zbawiciela w Jego kontemplacyjno-czynnym życiu. Każda Pasjonistka zobowiązana jest do tego, aby wynagradzać Bogu za grzechy własne i drugih, wypraszać łaski i w ten sposób przyczyniać się do szerzenia Królestwa Bożego na ziemi.

Puenta: Przeżywanie bogatych treści duchowości pasyjnej Zgromadzenia przybiera różne formy:

- ☐ kontemplację cierpiącego Chrystusa,
- ☐ współczucie cierpiącemu Chrystusowi,
- ☐ podziękowanie Chrystusowi za całe dzieło zbawienia,
- ☐ wynagradzanie i zadośćuczynienie za grzechy świata,
- ☐ współdziałanie z Chrystusem w Jego zbawczej misji,
- ☐ apostołstwo cierpienia w perspektywie zmartwychwstania,
- ☐ apostołstwo nabożeństwa do Męki Pańskiej.

Aktywizacja 5:

Cel: Uczeń poznaje działalność apostolską Zgromadzenia.

Pytanie: Jaką pracę podjęła Matka Józefa?

Metoda: Prezentacja multimedialna o działalności Zgromadzenia.

<https://www.youtube.com/watch?v=bNgbC3ot4DE>

W odpowiedzi na złożoną w styczniu 1918 r. prośbę s. Hałacińskiej, watykańska Kongregacja ds. zakonów już 13 lipca 1918 r. wydała reskrypt, który pozwolił na założenie Zgromadzenia Sióstr Męki Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Od tego momentu s. Hałacińska bezzwłocznie przystąpiła do organizowania nowego zgromadzenia.

Po przybyciu do Płocka 1919 r. zwróciła się do bpa Antoniego Juliana Nowowiejskiego z prośbą o pozwolenie na otwarcie domu na terenie diecezji płockiej. Jeszcze we wrześniu tego roku za zgodą Ordynariusza powstał pierwszy dom Sióstr Pasjonistek przy ul. Teatralnej 1 w Płocku. Siostra Hałacińska wraz z pierwszymi kandydatkami rozpoczęła pracę w Zakładzie Wychowawczym dla chłopców im. św. Józefa należącym, do Płockiego Towarzystwa Dobroczynności. W październiku 1921 r. odbyły się pierwsze obłóczyny, po których siedemnaście pierwszych pasjonistek rozpoczęło dwuletni nowicjat. Wówczas s. Hałacińska otrzymała imię zakonne Józefa. W październiku 1923 r. złożyła profesję wieczystą, a następnie została wybrana na przełożoną generalną, urząd ten pełniła do 1945 r.

Uprzywilejowanym obszarem działalności apostolskiej Matki Józefy, a tym samym i nowopowstałego zgromadzenia, stała się opieka nad sierotami, dziećmi opuszczonymi, praca wśród chorych i samotnych. Przez lata kierowania zgromadzeniem Matka otworzyła wiele domów opieki, przedszkoli i innych placówek, w których przychodząc z pomocą potrzebującym, służyła cierpiącemu na krzyżu Chrystusowi. Jej szczególne charyzmaty, osobiste oddanie umęczonemu Chrystusowi oraz pokorna posługa miłosierdzia drugiemu człowiekowi sprawiały, że do Zgromadzenia zaczęło wstępować coraz

więcej kandydatek gotowych podążać tą drogą. Na przestrzeni 26 lat kierowania nowym Zgromadzeniem wstąpiło do niego 206 sióstr i zostało założonych 20 domów zakonnych.

Oficjalnego aktu zatwierdzenia Zgromadzenia na prawach diecezjalnych dokonał w 1921 r. bp A. J. Nowowiejski. Odtąd ważną troską Matki Założycielki było opracowanie konstytucji, która miała określać strukturę zgromadzenia oraz sposób życia sióstr. Pierwszy ten dokument uzyskał akceptację Biskupa Płockiego w 1922 r. Z czasem pierwsza konstytucja ulegała zmianom i aktualizacjom, pozostając jednak wierna duchowi nadanemu przez Matkę Józefę.

Lata II wojny światowej (1939-1945) okazały się czasem próby wiary dla Matki Hałacińskiej i jej zgromadzenia. Niemcy wywozili i więzili siostry w obozach koncentracyjnych, zlikwidowali w 1941 r. dom generalny i nowicjat, a także zamykali domy zakonne. Matka Józefa musiała się ukrywać przed gestapo. Poszukiwana we wszystkich domach zgromadzenia, cudem uniknęła aresztowania. W 1942 r. zamieszkała w Warszawie stąd kierowała rozproszonym zgromadzeniem.

W styczniu 1945 r. powróciła do świeżo odzyskanego domu generalnego w Płocku. Dnia 3 lipca 1945 r. Matka Józefa Hałacińska złożyła urząd przełożonej generalnej w ręce nowo wybranej Matki Stanisławy Żebrowskiej. Odtąd jedynym jej zajęciem była modlitwa, na której z niewielkimi przerwami, spędzała całe dnie.

Aktywizacja 6:

Cel: Uczniowie poznają modlitwę za wstawiennictwem Matki Józefy Hałacińskiej

Pytanie: O co chcielibyśmy poprosić Sługę Bożą Matkę Józefę, jaką łaskę wyprosić?

Metoda: Modlitwa przez orędownictwo Sługi Bożej Matki Józefy.

Matka Józefa Joanna Hałacińska schorowana, zmęczona przeżyciami wojennymi, osłabiona kłopotami, z którymi Zgromadzenie musiało się zmagać w trudnych warunkach powojennej Polski, coraz częściej zapadała na zdrowiu. Umierała spokojnie, w poczuciu, że główne zadanie jej życia zostało zrealizowane. Już za życia w opinii nie tylko sióstr zakonnych uznawana była za osobę świętą, dającą wzór wierności Chrystusowi i wytrwałej miłości wobec potrzebujących. Spełniła też najważniejsze swoje zadanie, jakim było założenie zgromadzenia. Przez lata jej pracy zdołało ono rozwinąć się i na trwale wrosnąć w glebę Kościoła przynosząc już piękne owoce.

Zmarła 9 lutego 1946 roku. W chwili śmierci odmawiała modlitwę brewiarzową, łącząc się z siostrami modlącymi się w kaplicy. W ten sposób wymowny potwierdziło się, że całe jej życie wypełnione było modlitwą, aż po ostatni jego moment. Ceremoniom pogrzebowym przewodniczył w dniu 12 lutego ks. inf. Stanisław Figielski, proboszcz parafii św. Bartłomieja w Płocku, a jednocześnie administrator apostolski. Doczesne szczątki Matki Józefy Hałacińskiej zostały złożone na cmentarzu przy ul. Kobylińskiego. Wyryte na grobowcu słowa: Miłość Ukrzyżowanego przynaglała ją, stanowiły streszczenie i dopełnienie całego jej życia.

18 listopada 2006 r. miało miejsce otwarcie grobu Sługi Bożej oraz kanoniczne rozpoznanie doczesnych szczątków matki Józefy Joanny Hałacińskiej.

Oględziny szczątków wydobytych z grobowca Założycielki odbywały się w miejscu jej śmierci, w domu macierzystym Sióstr Pasjonistek przy ul. Sienkiewicza 24 w Płocku.

Tam jej relikwie wraz z protokołem zostały umieszczone w niewielkiej dębowej trumience, która otwarta stanęła na katafalku w kaplicy, otoczona bardzo dużą liczbą rozmodlonych sióstr.

Po zamknięciu trumienki i nałożeniu pieczęci, została ona przewieziona do kościoła farnego w Płocku. Eucharystia sprawowana w intencji beatyfikacji, rozpoczęła się o godz. 15.00 - w godzinie, którą tradycja chrześcijańska przyjęła jako godzinę śmierci Chrystusa na Krzyżu.

Uroczystej Mszy Świętej z racji przeniesienia doczesnych szczątek Sługi Bożej przewodniczył i homilię wygłosił Biskup Płocki prof. dr hab. Stanisław Wielgus.

Po Mszy św. trumienkę z doczesnymi szczątkami kandydatki na ołtarze przeniesiono procesyjnie i złożono w marmurowym sarkofagu u stóp starego, ozdobnego krzyża.

Po 60. latach doczesne szczątki Sługi Bożej powróciły do kościoła parafii, na terenie której otworzyła pierwszy dom Zgromadzenia. W nim się modliła i tu odbył się jej pogrzeb.

Na frontowej ścianie sarkofagu umieszczono napis Józefa Joanna Hałacińska 1867-1946, Założycielka Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek.

Nad płytą grobowca znajduje się napis, będący hasłem Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek: Miłość Ukrzyżowanego przynagla nas 2 Kor 5,14.

Od tej chwili każdego 18 dnia miesiąca Siostry modlą się o beatyfikację Sługi Bożej Matki Józefy Hałacińskiej a za jej wstawiennictwem wypraszają potrzebne łaski w intencji Kościoła, Zgromadzenia oraz osób które proszą o modlitwę, w składanych prośbach w skrzynce intencji (znajdującej się przy sarkofagu w płockiej kolegiacie oraz na stronie internetowej Sióstr Pasjonistek).

<https://www.youtube.com/watch?v=rw1UoAZ1YDk>

Źródła:

<http://sjp.pl/>

<http://www.siostrypasjonistki.pl/index.html>

<http://www.zyciezakonne.pl/informator/zakony-zenskie/pasjonistki-454/>

<http://niezalezna.pl/62790-z-matka-boza-pod-krzyzem>

<https://www.youtube.com/watch?v=bNgbc3ot4DE>

<https://www.youtube.com/watch?v=BDdD-uhgbv8>

<https://www.youtube.com/watch?v=9TxzOr4tD8Q>

<http://siostry-pasjonistki-plock-d-m.manifo.com/matka-jozefa-halacinska>

<https://www.youtube.com/watch?v=IhdLh48DwgE>

<http://www.siostrypasjonistki.pl/muzeum-matki-zalozycielki.html>

Opracowała s. Dominika E. Dudzik CSP

ZAŁĄCZNIK 1

ZAŁĄCZNIK 2

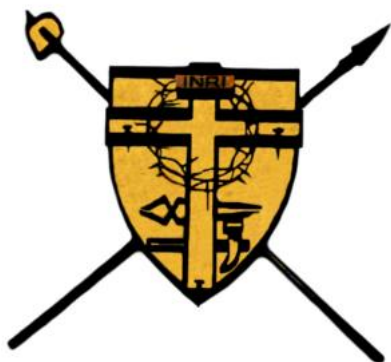
Uzupełnij tekst brakującymi wyrazami: *autentycznym świadectwem, Jan Hałat i Teresa, Komunię Świętą, Ochrzczona, formacja duchowa, Bulowice- Morgi, swojej matki, poświęconego Bogu, na krzyżu umierał;*

Joanna Ewa Hałacińska (Matka Józefa) urodziła się 5 maja 1867 r. we wsiW ówczesnym powiecie oświęcimskim. Rodzicami jej byli ze Stuglików. Była drugim z sześciorga ich dzieci. została w kościele parafialnym w Bulowicach. W rodzinnej wsi ukończyła czteroklasową szkołę ludową oraz szkołę niedzielną. Jejkształtowała się w religijnej atmosferze domu rodzinnego, od samego początku naznaczonej elementami pasyjnymi. Od uczyła się szczególnego nabożeństwa do Męki Pana Jezusa i Matki Bożej Bolesnej. W jej rodzinie czczono wizerunek Ukrzyżowanego, a pamiątkę Jego śmierci przeżywano w każdy piątek. W tym duchu przyjmowano życiowe doświadczenia, a zwłaszcza śmierć dzieci.

W wieku 12 lat przystąpiła do sakramentu pokuty i po raz pierwszy przyjęła W 1880 r. po krótkiej chorobie zmarł ojciec Joanny. Ostatnie słowa ojca: „Ja na łóżku umierać nie mogę, bo Pan Jezus na”, zapadły głęboko w duszy młodej Joanny. Życzenie ojca, by mógł umierać na podłodze jak pokutnik, było dla niej wiary. Po śmierci ojca obowiązek pomagania matce w gospodarstwie spoczął na Joannie. Kiedy osiągnęła pełnoletność, zaczęła się poważnie zastanawiać nad swoją przyszłością. Czuła wezwanie do życia, ukrzyżowanemu z miłości do ludzi.

Decyzję wstąpienia do zakonu podjęła w 20. roku życia – 14 maja 1887 r. 15 września 1888 r. – Joanna otrzymała wewnętrzny nakaz założenia zgromadzenia, które czciłoby Mękę Pańską i wynagradzało Bogu za grzechy świata przez modlitwę, umartwienie i działalność apostołską.

ZAŁĄCZNIK 3

ZAŁĄCZNIK 4

We wspomnieniach o naszej Założycielce Matce Józefie Hałacińskiej, żyjącej na przełomie XIX i XX w. możemy przeczytać takie jej wyznanie: „Pan Jezus stanowczo domagał się ode mnie, żebym założyła Zgromadzenie Męki Pańskiej. Mówił, że to Zgromadzenie jest Mu potrzebne na ostatnie czasy; jego członkinie będą wynagradzać Bogu za grzechy świata i własne całym swoim życiem: modlitwą, pracą, a szczególnie cierpieniem w połączeniu z rozważaniem Męki Pana Jezusa Chrystusa”. Zatem na polskiej ziemi, po wielu latach wewnętrznych rozterek Matki Józefy doszło do realizacji Bożego wezwania i powołania do życia pasyjnego zgromadzenia opartego na regule franciszkańskiej. Istotę ... duchowości pasyjnej streszczają Konstytucje i Statuty Zgromadzenia. Możemy w nich przeczytać, że życie i działalność Zgromadzenia Sióstr Pasjonistek jest natchniona przez charyzmat Założycielki, którym była jej miłość do Ukrzyżowanego Chrystusa, przejawiająca się w kulcie Męki Pańskiej. Kult ten koncentruje się na kontemplacji Tajemnicy Odkupienia: męki, śmierci i uwielbienia Chrystusa. Istota duchowości Zgromadzenia Męki Pańskiej polega na współpracy z Chrystusem w Jego zbawczej misji, na szczególnym przeżywaniu Tajemnicy Odkupienia i naśladowaniu Zbawiciela w Jego kontemplacyjno-czynnym życiu. Każda Pasjonistka zobowiązana jest do tego, aby wynagradzać Bogu za grzechy własne i innych, wypraszać łaski i w ten sposób przyczyniać się do szerzenia Królestwa Bożego na ziemi.

ZAŁĄCZNIK 5

W odpowiedzi na złożoną w styczniu 1918 r. prośbę s. Hałacińskiej, watykańska Kongregacja ds. zakonów już 13 lipca 1918 r. wydała reskrypt, który pozwolił na założenie Zgromadzenia Sióstr Męki Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Od tego momentu s. Hałacińska bezzwłocznie przystąpiła do organizowania nowego zgromadzenia.

Po przybyciu do Płocka 1919 r. zwróciła się do bpa Antoniego Juliana Nowowiejskiego z prośbą o pozwolenie na otwarcie domu na terenie diecezji płockiej. Jeszcze we wrześniu tego roku za zgodą Ordynariusza powstał pierwszy dom Sióstr Pasjonistek przy ul. Teatralnej 1 w Płocku. Siostra Hałacińska wraz z pierwszymi kandydatkami rozpoczęła pracę w Zakładzie Wychowawczym dla chłopców im. św. Józefa należącym, do Płockiego Towarzystwa Dobroczynności. W październiku 1921 r. odbyły się pierwsze obłóczyny, po których siedemnaście pierwszych pasjonistek rozpoczęło dwuletni nowicjat. Wówczas s. Hałacińska otrzymała imię zakonne Józefa. W październiku 1923 r. złożyła profesję wieczystą, a następnie została wybrana na przełożoną generalną, urząd ten pełniła do 1945 r.

Uprzywilejowanym obszarem działalności apostołskiej Matki Józefy, a tym samym i nowopowstałego zgromadzenia, stała się opieka nad sierotami, dziećmi opuszczonymi, praca wśród chorych i samotnych. Przez lata kierowania zgromadzeniem Matka otworzyła wiele domów opieki, przedszkoli i innych placówek, w których przychodząc z pomocą potrzebującym, służyła cierpiącemu na krzyżu Chrystusowi. Jej szczególne charyzmaty, osobiste oddanie umęczonemu Chrystusowi oraz pokorna posługa miłosierdzia drugiemu człowiekowi sprawiały, że do Zgromadzenia zaczęło wstępować coraz więcej kandydatek gotowych podążać tą drogą. Na przestrzeni 26 lat kierowania nowym Zgromadzeniem wstąpiło do niego 206 sióstr i zostało założonych 20 domów zakonnych.

Oficjalnego aktu zatwierdzenia Zgromadzenia na prawach diecezjalnych dokonał w 1921 r. bp A. J. Nowowiejski. Odtąd ważną troską Matki Założycielki było opracowanie konstytucji, która miała określać strukturę zgromadzenia oraz sposób życia sióstr. Pierwszy ten dokument uzyskał akceptację Biskupa Płockiego w 1922 r. Z czasem pierwsza konstytucja ulegała zmianom i aktualizacjom, pozostając jednak wierna duchowi nadanemu przez Matkę Józefę.

Lata II wojny światowej (1939-1945) okazały się czasem próby wiary dla Matki Hałacińskiej i jej zgromadzenia. Niemcy wywozili i więzili siostry w obozach koncentracyjnych, zlikwidowali w 1941 r. dom generalny i nowicjat, a także zamykali domy zakonne. Matka Józefa musiała się ukrywać przed gestapo. Poszukiwana we wszystkich domach zgromadzenia, cudem uniknęła aresztowania. W 1942 r. zamieszkała w Warszawie stąd kierowała rozproszonym zgromadzeniem.

W styczniu 1945 r. powróciła do świeżo odzyskanego domu generalnego w Płocku. Dnia 3 lipca 1945 r. Matka Józefa Hałacińska złożyła urząd przełożonej generalnej w ręce nowo wybranej Matki Stanisławy Żebrowskiej. Odtąd jedynym jej zajęciem była modlitwa, na której z niewielkimi przerwami, spędzała całe dni.

ZAŁĄCZNIK 6

Modlitwa o Beatyfikację Sługi Bożej Matki Józefy Hałacińskiej

Panie Jezu Chryste, któryś przez Krzyż i Zmartwychwstanie swoje odkupił człowieka, pokornie Cię prosimy o łaskę zaliczenia do grona błogosławionych Matki Józefy Hałacińskiej, wiernej czcicielki Twojej Męki, byśmy za jej przykładem gorliwie troszczyli się o zbawienie wszystkich ludzi, Krwią Twoją odkupionych. Racz nam również udzielić, za wstawiennictwem Służebnicy Bożej Matki Józefy, upragnionej łaski, o co Cię z ufnością błagamy. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...